

Fındık fiyatının dibe vurmasından kaynaklanan endişeler önce üreticiyi sonra da esnafı düşündürüyor. Asıl sorun ise, ülkemizin ulusal bir tarım politikası olmayışından kaynaklanmaktadır. Ancak tarımsal ürünler içinde en çok döviz getirmesi ve dünya üretiminin yüzde yetmişlerini gerçekleştirilmesi ile makineli tarım yapılamayıp, çoğu emeğe dayanan üretim şekli ve eğimi fazla arazilerde erozyonu önleme aracı olmasından dolayı diğer tarım ürünleri içinde ister istemez fındığı ön plana çıkarmaktadır. Fındık üreticisinin kooperatifi olan FİSKOBİRLİK'in bilinçli bir şekilde devreden çıkarılmasıyla fındık fiyatı tamamen yabancıların eline geçerek fiyatlar onların çıkarına göre oluşturulmaya başlandı. 1970 li yılların sloganı olan "Üreten biz yöneten de biz olacağız" diyen beyinlerin yok edilmesi ya da dillerinin kesilmesiyle üreticinin kaybedip, büyük tüketicilerin kazandığı bir pazar oluşturuldu. Malesef, üreticinin hiç bir şeyi sorgulamadığı gibi kendi ürününün değerini de sorgulamaması, bu kaçınılmaz sonu hazırladı. Bunun kanıtlarından birini de referandum sonuçlarında "evet" oyunun en yüksek olduğu yerin yüzde 62,58 ile fındık yetiştiren Karadeniz bölgesi olmasından görebiliriz.

Tekellerin ülkemizde söz sahibi olamadığı yıllarda, her yıl bir önceki yıldan düşük olmamak kaydıyla fiyat açıklanır ve üretici ondan sonra ürün satardı. Dünya pazarında fiyat dalgalanmalarının yüksek seyretmesi durumunda ise FİSKOBİRLİK daha önceden teslim aldığı ürünün bile fiyat farkını ortaklarına verirdi.

Şimdiki politikaları girdi fiyatlarının sürekli artmasına rağmen, ürün fiyatı önceki yılların gerisindedir. Gübre mi ucuzladı, ilaç mı bedava, işçilik ücretleri mi azaldı vb. gibi

girdiler yukarı, fiyatlar aşağı...!

Fındık fiyatlarını serbest piyasa adı altında dünya tekelleri belirlemekte olup örgütsüz yaşamayı yaşam şekline getiren

"Çok şükür"

ve kaderci üretici de ürününü

"Buna da şükür"

ya hiç para etmezse ne olur, mantığıyla maliyeti altına satmaktadır.

2005 yılında 7.20 TL olan fiyatlar FİSKOBİRLİĞİN aradan çıkarılmasıyla, 2008 yılında 5 TL'ye indi.

2011 yılında 6.20 TL olan fiyatlar, 2014 Yılındaki aşırı don olayından sonra 15 TL'ye ulaştı. 2017'de ise 8-9 TL civarında.

Yüksek fiyatla ihraç edildiğinde döviz kazancı ne kadar fazlaysa, düşük fiyatla yapıldığında da o kadar azalmaktadır. Çağ atlayan yeni Türkiye! fındığı destekleyecek 250-300 milyon dolar bulamıyor mu? Kaldı ki bu rakamlar ihracattan her yıl kat be kat geri dönmektedir.

Sayın üreticilerimiz; Fındık üreten diğer ülkelerin fiyatlarından haberiniz var mı? Dünya tekelleri kalitesiz o fındıkları bizim ürünümüzün üç dört katı fiyatına satın almaktadır. Ya her şeyden haberdar oluruz ya da fındıkları kurda yediririz.

Serbest piyasanın üreticiyi ezerek adeta zulüm yaptığının farkına vardığımızda yüzümüz gülecektir yoksa kırıp kırıp içini yemeye devam edeceğiz.

Karadeniz'in hırçın dalgalarında savrulup duran fındık bir kurtarıcı beklemektedir.